

afskärningen från åkern inköres och till torkning upplägges; den på så sätt torkade säden skulle betalas högre, alldenstund den kan magasineras utan att taga skada, samt blir förträfflig till utsäde, hvarigenom en högst betydlig besparing skulle komma landet till godo, derigenom att det utsäde, som hittills införts från utlandet skulle kunna åstadkommas inom eget land.

På grund af hvad nu anfördt är, får undertecknad vördsamt föreslå:

dels att Riksdagen ville besluta anslå behöfliga medel till aflöning af en i »finska torkriors» uppförande och användande sakkunnig person, som i hvarje län borde anställas under högst två år; och dels mindre belöningar till dem, som låta uppföra dylika rior.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1870.

J. Borg.

N:o 247.

Af Herr Pehr Nilsson, från Christianstads län: Angående underdånig anhållan hos Kongl. Maj:t om befrielse från dagsverksskyldhetens utgörande för innehafvarne af de s. k. hästhemmanen i Skåne m. m.

Vid sistlidne riksdag väckte jag motion (N:o 284), »att alla de så kallade hästhemmanen, som erlægga löningsränta till Skånska dragonregementet, måtte befrias från skyldigheten att derjemte utgöra dagsverken till boställsinhafvarne.» Stats-Utskottet, till hvars behandling denna motion öfverlemnades, anförde i sitt Utlåtande deröfver (N:o 27), att redan vid 1809 och 1810 årens riksdag fattades af Rikets Ständer det beslut, att allmogens dagsverksskyldigheter till de Kronan behållna kungsgårdar och kronolägenheter skulle upphöra att in natura utgöras; i öfverensstämmelse med hvilken åsigt sistlidet års Stats-Utskott äfven fann billigheten kräfva, att de så kallade

kallade hästhemmanen från nu ifrågavarande dagsverksskyldighet befriades, på det deras innehafvare måtte beredas likställighet med dem, som varit dagsverksskyldige till Kronan behållna kungsgårdar och kronolägenheter, eller genom Statens mellankomst eljest vunnit befrielse från hofveri- eller arbetsskyldighet; men emedan Riksdagen, i sammanhang med förändrade grunder för försvarsväsendets ordnande, för sin del beslutat, att alla till aflöning åt den indelta arméens befäl och tjänstemän anslagna boställen och räntor m. m. skulle ingå till Statsverket i den mån sådant författningsenligt kan ske samt, derest detta beslut kommer att träda i verkställighet, hästhemmanens befrielse från arbetsskyldighet, utan sådan åtgärd som under nuvarande förhållanden erfordras, torde blifva en följd af de beslut, som redan vid 1809 och 1810 årens riksdag i ämnet fattades, hemställde Utskottet, att min framställning icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda. Emot denna hemställan reserverade sig en ledamot med yrkande, som jag här nedan vill upptaga i denna motion. Första Kammaren biföll Utskottets utlåtande och Andra Kammaren nyssnämnda reservation, så att frågan då förföll.

Emedan riksdagens år 1867 gjorda anhållan om indragning till Statsverket af till indelta arméens befäl och tjänstemän anslagna boställen och räntor m. m. ännu icke, såvidt jag har mig bekant, är af Kongl. Maj:t beslutad; och som den af mig föreslagna åtgärd ganska väl kan vidtagas utan att afvakta ett sådant beslut, hvilket möjligen ej heller kommer att snart fattas, så vill jag, med åberopande af hvad anfördt blifvit i ofvannämnda motion vid sistlidne riksdag, nu föreslå,

att Riksdagen uti underdånig skrifvelse anhåller, det Kongl. Maj:t behagade vidtaga sådana åtgärder, att Rikets Ständers beslut om dagsverksskyldighetens allmänna upphörande måtte komma till tillämpning, äfven beträffande innehafvarne af de s. k. hästhemmanen i Skåne, och att Kongl. Maj:t täcktes låta uppgöra och till Riksdagen afgifva förslag om den ersättning, som för sådant fall må vara erforderlig, derest icke rättigheten att disponera de ifrågavarande dagsverken finnes kunna upphöra vid ombyten af boställsinnehafvare.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1870.

Pehr Nilsson,
från Christianstads län.